

SONETY – ZARYSY

słowa: Karol Wojtyła

muzyka: Seweryn Krajewski

Największą Prawdę ludzką odkrywam w tobie co dnia,
Najszczęśliwy płacz dziewczęcy, modlitw serdecznych rzewność,
Których co mają słucham, gdy świat się pieśnią zapłodnia
Wtedy się w tobie, o duszo, taka rozkliwia śpiewność,

Że wierzę w przemijanie najgorszych dni katorg,
W jasność wierzę idącą z twojej wawelskiej gontyny,
Co nas słowiańskim ludem, jak Jowisz rzymski Stator
Sprawiedliwości miarę i miarę dźwizy Czynów.

I otóż w Wawelu symbol duszy słowiańskiej kształtów:
Nad kondygnacją kaplic, Zygmunatów renesansem
Z cegieł się żebrowania w gotyckich okien światło
Pną, ku rozetom pował, co naw zakuły pancierz.

I zgoda jest dziwna tej duszy słowiańskiej i Wawelu,
Jak jednych rąk melodia, jak symfoniczny prelud.

